

**ЗАСТОСУВАННЯ АУДИТУ ЕФЕКТИВНОСТІ У КОНТРОЛІ
ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ**

*Баликіна Т.С., магістр кафедри фінансового аналізу та контролю,
КНТЕУ, м. Київ, Україна,*

*Мних Є.В., д.е.н, проф., зав. каф. фінансового аналізу та контролю, КНТЕУ,
м. Київ, Україна*

Інноваційний розвиток регіонів пов'язаний переважно із реалізацією середньострокових пріоритетних напрямів інноваційної діяльності, які спрямовані на забезпечення економічної безпеки держави, створення високотехнологічної конкурентоспроможної екологічно чистої продукції, надання високоякісних послуг та збільшення експортного потенціалу держави з ефективним використанням вітчизняних та світових науково-технічних досягнень.

Забезпечення інноваційної діяльності у регіонах значною мірою відбувається за рахунок коштів державного бюджету у формі прямого фінансування та співфінансування, а також через використання субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам, у зв'язку із чим виникає необхідність здійснення державного фінансового контролю, аргументом на користь активізації якого є, зокрема, зростання обсягів фінансування капітальних інвестицій за рахунок коштів державного бюджету протягом 2006-2012 рр. з 9,6 до 16,5 млрд. грн. Запровадження ефективного фінансового контролю в інноваційному процесі повинно не лише забезпечити збереження фінансових ресурсів та уникнення їх нецільового витрачання, але створити базу для формування максимальної віддачі від кожної витраченої на впровадження інновацій гривні через своєчасне виявлення та усунення факторів негативного впливу.

Основні форми державного фінансового контролю в Україні: державний фінансовий аудит, інспектування та контроль державних закупівель. Для контролю використання бюджетних коштів, спрямованих на фінансування інноваційної діяльності, найбільш доцільним є здійснення аудиту ефективності— різновиду державного фінансового аудиту, до сфери якого включається оцінка не лише законності здійснення видатків на підтримку

інноваційної діяльності, але і їх ефективності та ефективності пов'язаних із ними управлінських рішень.

Законодавством також закріплено необхідність врахування економічної ефективності досягнення цілей інвестиційних програм із залученням мінімального обсягу бюджетних коштів при плануванні субвенцій на їх виконання, а отже контроль за їх виконанням також доцільно здійснювати шляхом проведення аудиту ефективності. Зрештою, запровадження програмно-цільового методу, який є оптимальним для виконання інноваційних проектів, вимагає відповідного контролю, який базується на співставленні здійснених витрат та отриманих результатів, а отже на оцінці ефективності.

Основні напрями інноваційного розвитку регіонів зазвичай плануються у складі відповідних регіональних програм соціально-економічного розвитку, контроль за здійсненням яких, у зв'язку із їх масштабністю та значимістю, здійснюється шляхом проведення аудиту ефективності, методика якого дозволяє визначати та аналізувати основні чинники, які впливають на ефективність, адекватно оцінювати ступінь їх впливу та розробляти заходи щодо усунення виявлених у ході аудиту недоліків.

Підсумовуючи вище сказане, можемо зробити висновок, що завдяки орієнтованості на зіставлення витрат і результатів та широкому застосуванню методів факторного аналізу аудит ефективності є найбільш оптимальною формою державного фінансового аудиту використання бюджетних коштів у сфері інновацій. Для досягнення найвищих результатів аудит ефективності інноваційного розвитку регіонів повинен здійснюватися за наступними напрямками: як окремий розділ аудиту ефективності програм соціально-економічного розвитку регіонів, як аудит ефективності використання коштів субвенцій на виконання інвестиційних програм, як аудит ефективності бюджетних програм інноваційного спрямування та як аудит ефективності використання бюджетних коштів, отриманих як державна підтримка інновацій, окремими суб'єктами господарювання.

ФОРМУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО РИНКУ ІННОВАЦІЙ

Грузд М.В., к.е.н., доцент, доцент кафедри публічного адміністрування та регіональної економіки ХНЕУ, м. Харків, Україна

Сучасний стан економіки країни потребує підвищення ефективності розвитку внутрішнього ринку, виробничої структури та експортоорієнтованої